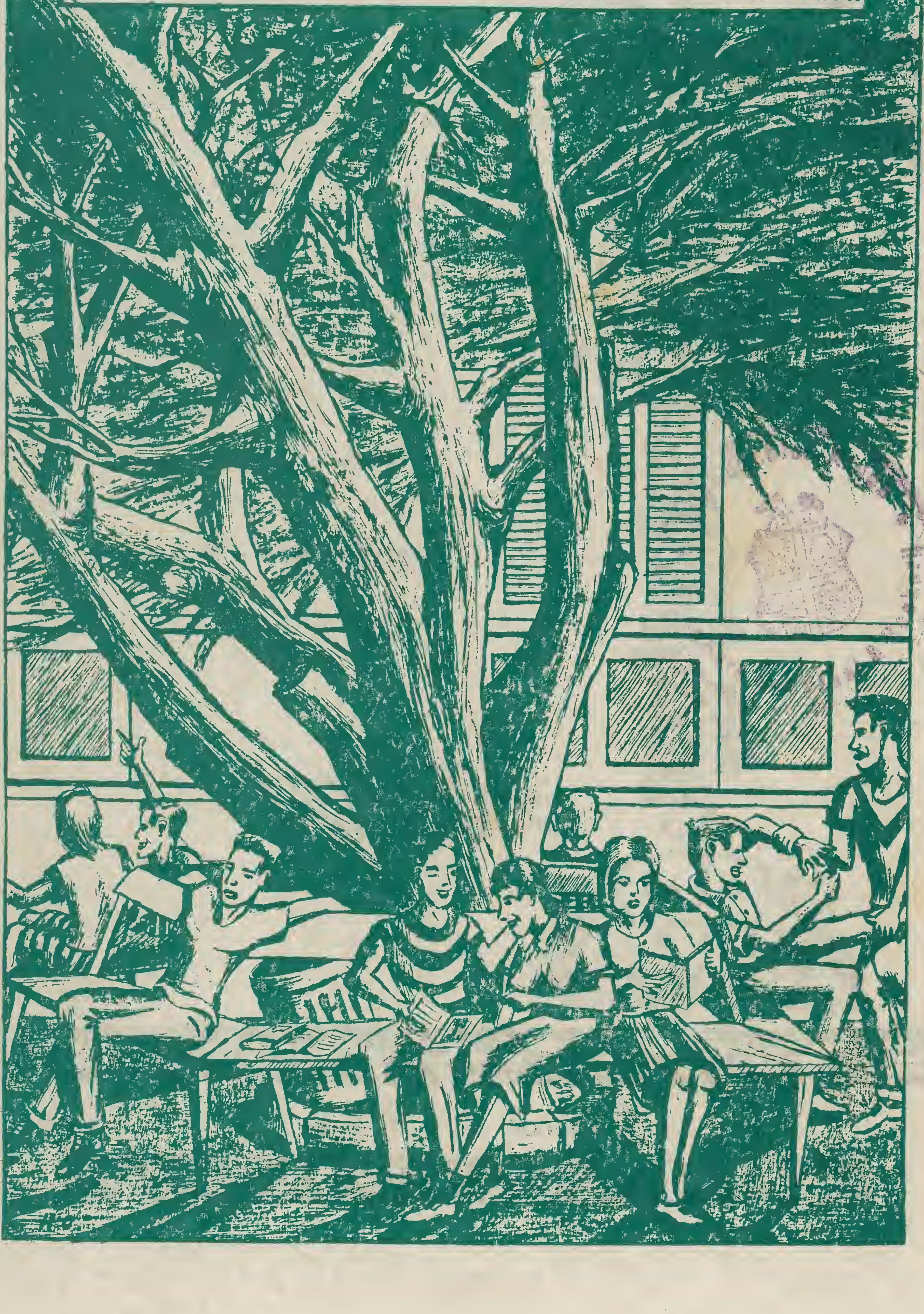
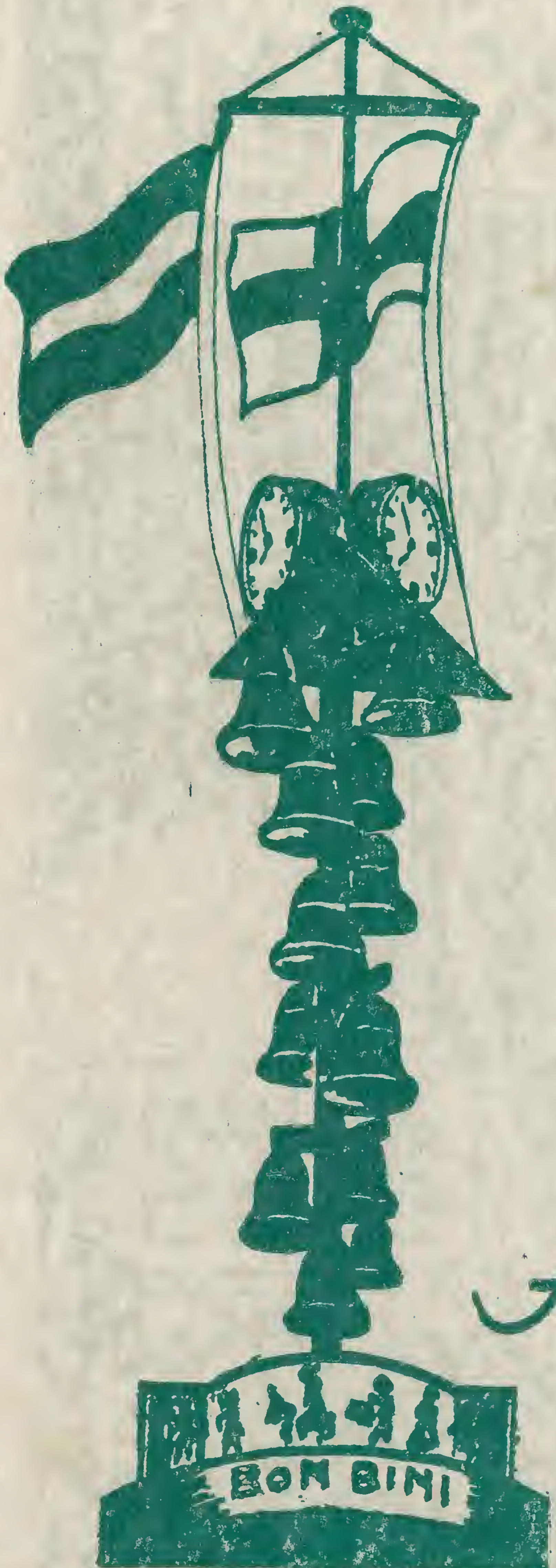
LA SALLE COLLEGE MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

Corda!
Pa tur dia di fiesta
bo por hanja
regalos na

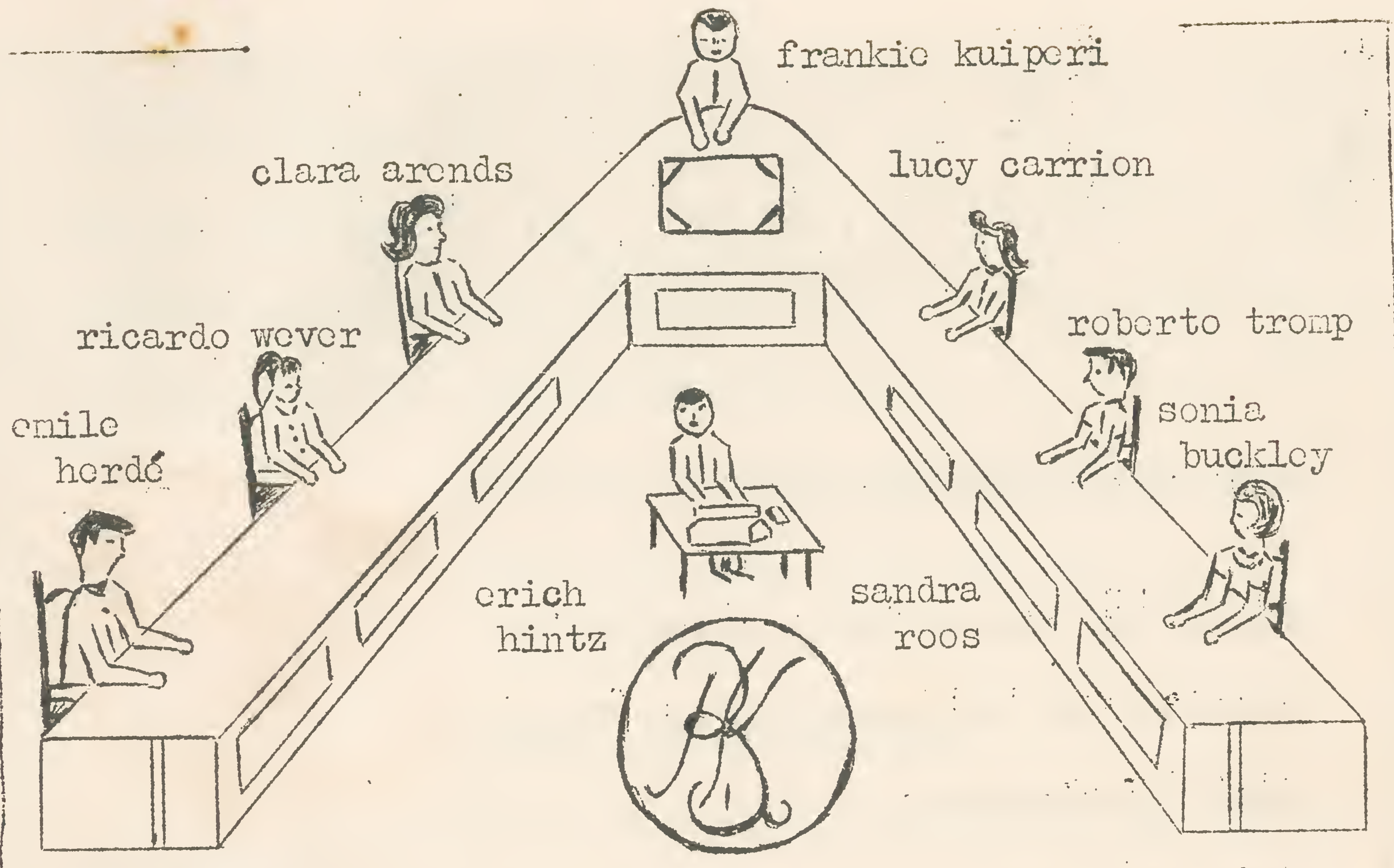
SPRITZER + FUHRMANN

Aruba

SPRITZER + FUHRMANN

Joyeros del Caribe

ARUBA BONAIRE CURAÇAO ST. MAARTEN NEW YORK

FEBRUARI 1967 - VIERDE JAARGANG - NUMMER 6

Beste Abonnees,

Na alle blije herinneringen van het Zilveren Maria College in het vorige nummer vinden we in dit nummer heel wat minder opgewekte artikelen over hetzelfde College, door het onverwacht vertrek van Zuster Dorothea.

De redactie van Bao di Kwihi dankt zuster Dorothea heel erg hartelijk voor de fijne samenwerking die we mochten ondervinden. Al voor de twee Colleges samen dit tijdschrift verzorgden was zij erg geïnteresseerd in ons blad en gaf haar volle medewerking o.a. bij de gezamenlijke dansavondjes die onze redactie organiseerde.
Hartelijk dank zuster voor uw zeer gewaardeerde medewerking bij alles wat met ons tijdschrift te maken had. Het ga u heel goed. Een "life-time-abonnement" is het wel het minste waardoor we graag met u contact onderhouden.

De redactie

Vaarwel

Beste Jongens en Meisjes,

Natuurlijk hebben jullie allemaal al gehoord, dat ik binnenkort ons "dushi Aruba" ga verlaten.

Eerst enige maanden naar Nederland en daarna naar St. Maarten. Nu wil ik hierbij onze actieve redactie en alle lezers en lezeressen van Bao di Kwihi een laatst vaarwel toeroepen en dit gaat vergezeld van mijn beste wensen.

Vooreerst en vooral:

Gods zegen voor een mooie, gelukkige toekomst;

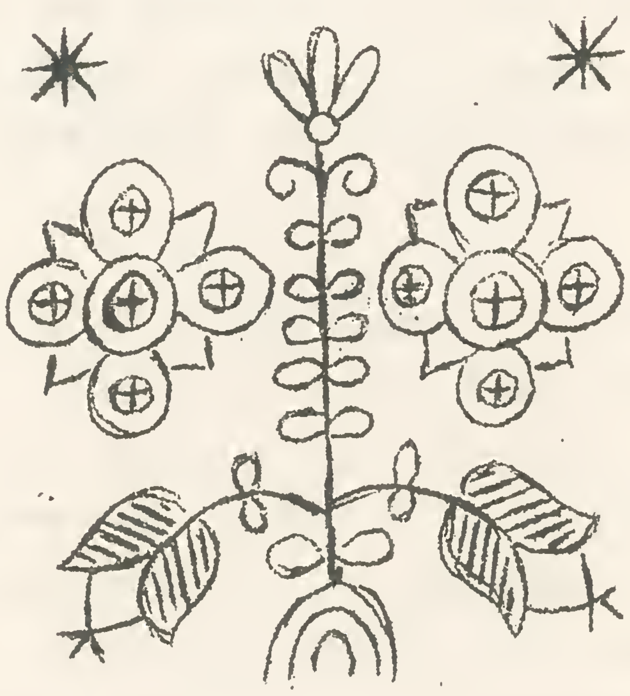
Succes bij de studie. Speciaal de 10de klassers succes en sterkte bij het examen!!! Ik zal in die dagen wel extra aan jullie denken. Misschien wordt er dit jaar wel zo hard geapplaudisseerd en gejuicht, dat ik het aan de andere kant van de Oceaan kan horen!

Heel dikwijls zal ik, vooral in het begin, met mijn gedachten bij jullie zijn, want als je zoveel jaren op een plaats gewerkt hebt en met het lief en leed van zovelen hebt meegeleefd, dan kun je de herinnering aan dit alles maar niet, zonder meer, van je afschuiven. Dat hoeft en dat mag zelfs niet. Nee, het zal heus niet zijn: "Uit het oog, uit het hart".

Beste jongens en meisjes, het ga je goed!

Ik eindig met de hartelijke groeten voor jullie en voor je Ouders,

Zr. M. Dorothea o.p.

Bij een afscheid

Wie "Maria-College" zegt, zegt "Zuster Dorothea" en omgekeerd. Twee namen, één begrip. Het grootse feest van 13 januari was daarom ook vooral háár feest. Op dat moment wilden wij ons niet realiseren dat die twee namen gescheiden konden worden. Maar dat werd ons pijnlijk duidelijk op 6 februari in de pauze. Op haar geheel eigen manier, alsof het een roosterwijziging betrof, vertelde ze dat ze ons ging verlaten. De reacties laten zich gemakkelijk raden.....: een uiting van de goede onderlinge samenwerking en waardering voor elkaar en elkaars werk, die op onze school altijd heeft bestaan. Zuster Dorothea heeft het altijd als een belangrijke taak gezien deze goede geest te bewaren en te verdiepen. Deze saamhorigheid manifesteerde zich nog eens duidelijk in het stralende feest van januari.

Ook de leerlingen waren zeer onder de indruk van haar spoedig vertrek, vooral de hogere klassen. Verschillende meisjes hebben mij herhaaldelijk verzekerd hoe ze zuster Dorothea steeds beter leerden kennen en waarderen naarmate ze meer het einde van haar opleiding naderden. De vele contacten met oud-leerlingen zijn de bewijzen van hun dankbaarheid.

Zuster Dorothea, we zullen u missen en we weten dat het bij u ook zo is. Uw rustige, vriendelijke maar toch zelfverzekerde wijze van optreden waardoor de hele school draaide als een soepele machine; de tact waarmee u alles wat te heftig was wist af te remmen; het idealisme waarmee u werkte voor de toekomst van een jeugd die om leiding vroeg; we hebben het in u bewonderd en zullen het niet gauw vergeten.

We zouden u dit alles gezegd hebben op uw feest in

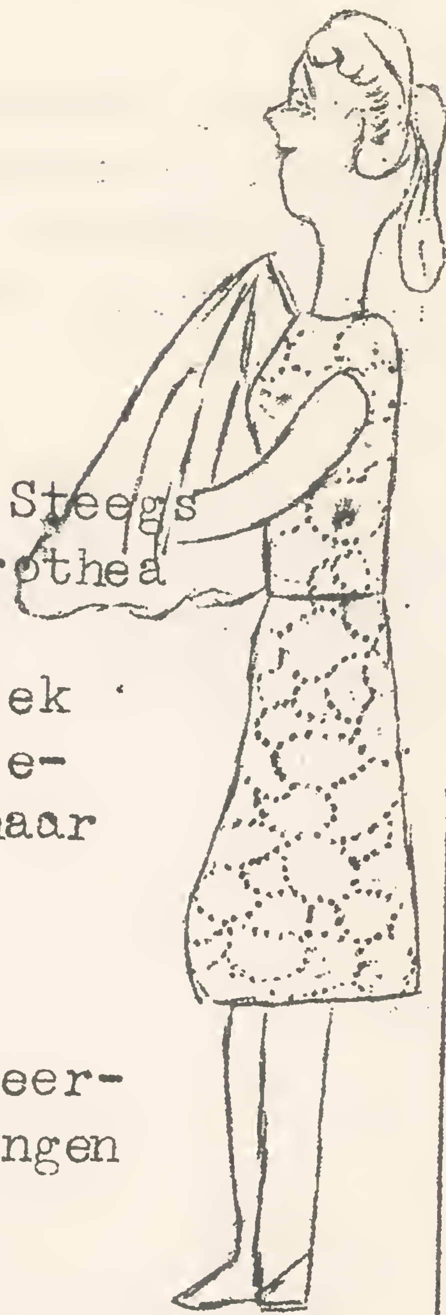
januari, wanneer wij van uw afscheid geweten hadden. Eigenlijk zouden we u één van de airco's uit het natuurkunde-lokaal moeten meegeven naar de Bovenwinden als een blijvende herinnering aan het mooie feest en uw jaren hier aan het Maria-College.

Moge het u op Sint Maarten goed gaan en we hopen dat de goede God u nog veel jaren zal geven om met uw jong gebleven idealisme te kunnen werken voor een jeugd, die u zo na aan het hart ligt.

H.

Tranen met Tuiten

Dit jaar zit klas 7a erg veel te huilen. Meneer Steegs natuurlijk ook. Weet je waarom? Omdat zuster Dorothea ons gaat verlaten.
Ja hoor! Wij, klas 7a, hebben meer dan een zakdoek nodig om al die tranen te drogen. Wij hebben allemaal een handdoek op school. Iedereen moet dan haar tranen daaraan afdrogen.

Hè jammer dat zuster Dorothea weggaat. Zij heeft bijna 25 jaar lang hoofdpijn gekregen van alle leerlingen die daar op school waren en van de leerlingen die nu op school zijn.

We hebben heel veel goeds gekregen van de allerliefste zuster. Wij willen onze grootste dankbaarheid tonen aan haar die zoveel voor ons gedaan heeft en gewerkt heeft.

Zonder haar moeite zouden de vorige leerlingen lang niet allemaal het diploma gehaald hebben.

Dag zuster Dorothea.
Vergeet ons niet, want wij hebben voor u in ons hartje een allermooiste plaats bewaard.

Daaaaag! En een goede reis.

F.L.

TEN AFSCHEID

door
fr.Arnold

18 maart gaat zuster Dorothea met verlof naar Nederland en zal dan het roer van het Maria College voor goed afstaan aan zuster Hélène, want na haar verlof zal ze niet naar Aruba terugkeren, maar op Sint Maarten haar pensioenjaren doorbrengen.

Graag enkele woorden ten afscheid in ons gezamenlijk schoolblad "Bao di Kwihi".

Het is niet zo eenvoudig een afscheidswoordje te schrijven. Zuster Dorothea galmende lof toezwaaien, een voorbarige heiligverklaring ensceneren, zeggen dat we haar nooit meer zullen vergeten - nunca di nos bida - is lyriek die vrij goedkoop is en niet helemaal eerlijk.

Nuchtere feiten opsommen: in 1924 kwam zij naar Aruba en en bleef daar tot 1932; van augustus 1932 tot augustus 1944 was ze werkzaam op de Bovenwinden; toen kwam zij naar Aruba terug en bleef daar tot Anno Domini 1967, is schijnbaar juist, maar is in wezen onjuist en onrechtvaardig. Immers: komen en gaan is niets: het gaat erom: What is between?

En dan zullen allen die zuster Dorothea gekend hebben, graag en volmondig beamen: ze heeft veel en goed voor de school (háár school zouden we bijna mogen zeggen), dat wil zeggen voor de meisjes van die school gewerkt, zowel voor hun onderwijs als voor hun opvoeding. Met reden zou men haar "Mater honoris causa" mogen noemen, want enigszins moeder wilde ze van haar leerlingen toch graag zijn: zorgen, plannen maken, eens op het matje roepen.....

Dat ze nu en dan wel eens het laatste woord van vader en moeder wilde hebben, daarmee hoeft men het niet eens te zijn. Dat hoorde misschien tot "les défauts de ses qualités" zoals ze in Parijs en omstreken zeggen.

Zuster Dorothea, ik denk - en weet eigenlijk wel zeker - al verbergt u uw gevoelens wel een beetje onder uw witte kap en rustige gelaatstrekken, dat u wel wat weemoed zult meedragen nu dit alles voorbij is. Van de andere kant moet het u een vreugde zijn te weten wat een mooi werk u hier voor de mensen van Aruba hebt verricht. Dank voor de jarenlange prettige samenwerking en het ga u goed. Vaarwel, Adios.

JOURNAAL MC

27 januari: Grote schoolfuif!!! Succesvol verlopen. Hartelijk wordt onze eerste koningin gefeliciteerd en ook niet te vergeten de prins en pancho. Hopend dat er nog velen zullen volgen en dat we dan ook mee mogen doen aan de verliezingen voor de jeugdkoningin van Aruba-carnaval. (Wie weet!)

Later op de avond verschenen tot vreugde van velen "The Strangers" die het geluid van "De Trupialen" en "T.M.Five" kwamen afwisselen.

29 januari : Kindercarnaval!! We hadden niet gedacht dat we zoveel kinderen hadden op school. Velen jumpten mee up.

30 januari : Vermoeide meisjes op school. En boos omdat we geen vrij mochten hebben.
We misten meteen meneer Van Putten en hoorden dat hij met een ziek been in bed lag. Gauw beter worden, meneer, we willen graag tekenen.
Mevrouw Kelkboom, een vertrouwd gezicht op school, kwam enkele dagen invallen.

1 februari: Lang zal ze leven, lang...! Weer iemand een jaartje ouder? Ja waarempel: onze Spaanse juffrouw Lopez-Henriquez. Nog vele, vele en muchos años mas!

5 februari: Groot Carnaval. Nog veel meer meisjes deden mee. Alle zorgen aan de kant gezet.

6 februari: En nu wel VRIJ voor alle jump-upsters en toeschouwsters. We hebben lang geslapen.

7 februari :	Met huiswerkvrij en meneer Van Putten beginnen we weer. Beide zijn erg welkom. 's Avonds wordt Mr.Momo verbrand. Onze laatste jump-up-dag.
8 februari :	Aswoensdag. Vele meisjesvoorhoofden prijkten met een groot, zwart kruis. Met goede voornemens beginnen we de cuarisma.
9 februari :	Treurig nieuws! Vandaag hoorden we dat onze lieve zuster Dorothea ons spoedig voorgoed gaat verlaten. Vooral de examenklassen hebben menig traantje gelaten.
10 februari :	Om 11 uur stapten alle Maria-Collegialen naar de kerk om het feest van Lourdes van morgen nog eens voor te bereiden. We repeteerden de liedjes die we voor het feest hebben geleerd. Het klonk hoed (??).
13 februari :	Vandaag is er film over glas en bouwwerken. Iedereen kon heerlijk van deze film (en van de airco's) genieten.
19 februari :	Wordt onze "Nederlandse" leraar, meneer Huisken een dagje ouder. Hartelijk Gefeliciteerd en nog vele jaren.
20 februari :	In 8b een geroezemoes van klappertjes. Ze vieren daar het Nieuwjaar nog eens over. 's Middags wordt de rooster gewijzigd: de woens- en maandag ruilen om meneer Huisken de kans te geven 9 en 10 te tracteren op een Napoleonfilm.
21 februari :	Weer wordt de hulp ingeroepen van mevrouw Kelkboom, onze vriendin in de nood. Meneer Van Putten is weer in bed gestapt.

YOURNAAL
LSC

25 januari : Redactieleden van Bao di Kwihi zijn sruk in de weer om het schoolfeest voor elkaar te krijgen. Het lukt helaas nog niet om een reina te kiezen.

26 januari : De Bao di Kwihi's zijn uit. Dan wordt iedereen nog eens herinnerd aan het carnavalsfeest. Om 10 uur zitten er zeer velen met de puzzel te worstelen. Ontzettend veel goede inzendingen dit keer, al stond er dan ook een fout in. de puzzel. Vooral de zevende klassers rekenen op een prijs.

27 januari : In de voormiddag nog een culturele voorstelling voor de negende klassen. 's Avonds om kwart over acht beginnen de Trupialen met de eerste set. Het feest werd een groot succes. Niemand dacht aan naar huis gaan... Prins Hinca en Pancho Saca wonnen het van de andere prinsen. Natuurlijk uit 9b. Mejuffrouw Linda Brokke werd voor één avond de koningin van ons bal. Jammer dat fr. Arnulfus zo gauw slaap kreeg. Daardoor kwam het einde veel te vroeg.

30 januari : Meneer Pieters ziek. Toch wel erg dicht na de jump up......

6 februari: Nou krijgen wij pas een dagje vrij om uit te rusten van de carnavalsoptocht van gisteren.

16 februari : Frère Arnold, die we al enkele dagen geleden op school gesignaleerd hadden, neemt de macht weer over.
Als troostprijs mag fr. Paulus met de volley-competitie doorgaan.
Welkom op school frère Arnold, samen met de nieuwe rooster.

22 februari : 10c is natuurlijk weer kampioen volley. Het zijn opscheppers, maar ze kunnen toch spelen.
Vandaag meten ze hun krachten met 8c, de uitblinker van de andere kant. Ze kunnen hier net onder het net kijken.
Het gepensioneerde hoofd was scheidsrechter.
Fr. Gerardo stond erbij of hij op hete kolen zat.

Namenlijsten hangen uit. Voor de voetbalcompetitie, die tussen de verschillende scholen gehouden gaat worden. Fr. Gerardo heeft de teams bij elkaar. Wat zullen onze jongens presteren????
Dat moet u gaan zien. Moedig onze junioren en "senioren" aan!

Hier onze voornaamste wedstrijden:

28 februari :	LA SALLE - ANTONIUS	4 uur	Colegio-terrein	JUN.
2 maart	La Salle - Kennedy	4 uur	Wilhelmina stad.	JUN.
7 maart	La Salle - Colegio	4 uur	Colegio-terrein	JUN.
9 maart	La Salle - Antonius	4 uur	Wilhelminastad.	JUN.
14 maart	La Salle - Kennedy	4 uur	Colegio-terrein	JUN.
16 maart	La Salle - Colegio	4 uur	Wilhelminastad.	JUN.
2 maart	LA SALLE - ANTONIUS	5 uur	Colegio-terrein	SEN.
7 maart	La Salle - Juliana	5 uur	Wilhelminastad.	SEN.
9 maart	LA Salle - Kennedy	5 uur	Colegio-terrein	SEN.
14 maart	La Salle - Colegio	5 uur	Colegio-terrein	SEN.
16 maart	La Salle - Colegio	5 uur	Wilhelminastad.	SEN.
21 maart	La Salle - Kennedy	5 uur	Wilhelminastad.	SEN.

de andere wedstrijden vermelden we in ons volgend nummer.

MIDDAG—PAUZE

We naderen de beroemde "ijzeren" rechthoek, ons scholencomplex.

Het verkeer wordt drukker en zenuwachtiger.

Iedereen heeft in één uur gedaan, wat normaal in anderhalf tot twee uur gebeurt: het schoolplein af proberen te komen, kinderen ophalen, rijden stoppen, rijden, stoppen, thuis eten (ja zelfs dat!), gauw wat opfrissen en met bekwame spoed terug.

Enfin, ook vandaag zijn we redelijk op tijd.

De verkeersbrigadiertjes laten ons toevallig passeren.

Ook bij het Rosa College hebben we stom geluk: de twee auto's vóór ons stoppen zomaar aan de kant van de weg om wat kinderen uit te laten stappen.

Onbegrijpelijk dat ze niet midden op de weg stilstaan!

Daar zien we het Maria College al.

Hé..... is dit bolwerk ter verdediging van meisjeseer en -deugd dan toch gemengd geworden?

Is het tenslotte bezweken voor de smekende beden en blikken van de Arubaanse ridders?

Och nee.... bij aandachtiger toekijken blijkt dat de mannelijke helft van de aanwezige jeugd slechts vóór en op de muur hangt.

Wat een armzalige vertoning!

Wat een smachtende blikken!

Wat een hardvochtige beslissing om deze dapperen te weren van zo'n school!

't Is maar goed dat 't gezegde "kijk 't mooie d'r niet af" nooit werkelijkheid wordt.

We zouden immers een ontoonbare leerlingenschaar overhouden!

Wat is dat daar? Een geit die een drum omgooit? Welnee, 't is maar een jongen.

Heeft hij dan zo'n honger?

Welnee..... hij en zijn brave broeders zoeken slechts projectielen om naar de paraderende meisjes te gooien! Dat is het toppunt van durf en mannelijkheid!

Ondertussen moeten we de poort indraaien.

Gemakkelijker gezegd dan gedaan.

Voor de inrit staat natuurlijk een auto. Kan die geen 3 meter doorrijden? Wel ja, maar dan moet hun dochter zo ver lopen! Even wachten, hoor.

Daarna als een bulldozer wat toeschouwers opzij schuiven.

Een flinke dreun op de auto toont het misnoegen over deze vreugdeverstoring.

Als we de auto netjes tussen de strepen parkeren, is het geschreeuw niet van de lucht.

"Meneer, meneer....!" Ja, waarachtig ze noemen je nog "meneer".

't Is ook hondsbrutaal om zo'n obstakel net voor hun neus te zetten. Uitzichtbelemmering zonder dringende reden.

Schandalig en nog strafbaar ook, geloof ik.

We wagen het er maar op om zonder omkijken naar binnen te gaan.

Even later gaat de bel; sein voor geordende terugtocht.

Sommigen gooien met de laatste bekertjes misschien hun restantjes zelfrespect ook weg. Wie zal 't zeggen!

Alweer een reden voor morgenschooltijden?

U mag drie keer raden.

OBSERVER

(naam van de schrijver bij de redaktie bekend)

"Goed" zei de directeur van een groot bedrijf, "u heeft een behoorlijke ontwikkeling en de informaties luiden gunstig. Ik neem u aan als jongste klerk op het kantoor."
"Er is toch mogelijkheid om hoger op te gaan?"
"Zeker, ons kantoor heeft twee verdiepingen."

(M.M.)

De Onbeschaamde Kerel

De afspraak was: kwart over zes precies.
Maar 't is al vijf over half zeven. Die broer van mij toch! En het ergste is: ik voel me niets op mijn gemak. Elke keer draait die man om mij heen. Moet je zien wat een onguur type. O, o, ik kan het haast niet meer uithouden. Ik krijg er gewoon de kriebel van.

Wat moet ik doen? Ik kan toch niet weggaan? O, waar blijft die broer van mij toch? Daar komt die kerel op mij af.
"Hallo, liefje", heb je misschien een sigaret voor me?"
"Nee, nee", stotter ik, "ik heb er geen".
"Maar zo'n meisje als jij moet toch een sigaretje hebben? Kom, wees niet bang". En de man probeert een arm om mij heen te slaan.
"Laat me los", schreeuw ik,"raak me niet aan". Ik ruk me los en probeer weg te vluchten, maar hij is me voor.

Hij gaat voor de deur staan. "Jij gaat nergens naar toe hoor. Jij blijft hier". En wie zie ik daar door her raam? Mijn verloofde. O, ik bid dat hij deze kant uitkomt. Mijn gezicht heeft me al verraden. Ik probeer bang en boos te kijken. Maar de man heeft het al gemerkt. Hij draait zich om en ziet Alejandro onze kant uitkomen. "Aha, dat is zeker een vriendje van je?" O nee", stotter ik.

"Kom hier", zegt hij,"en als je één kik geeft zal ik je wurgen. Ik ren om de tafel heen, maar hij krijgt me toch te pakken. Hij sleurt me mee achter een gordijn en houdt zijn vuile hand voor mijn mond. Door een kiertje van het gordijn zie ik Alejandro binnenkomen. Hij kijkt rond net of hij iets zoekt. Net als hij weg wil gaan, geef ik de man een harde trap.

Hij laat me los en ik vlieg regelrecht in Alejandro's

armen. "Lourdes, wat is er aan de hand?" "O, Alejandro, die man wilde me vermoorden." "Welke man?" "Die daar."

En dan word ik lijkbleek, want daar komt die man met een mes op ons af. Alejandro duwt me opzij. "Laat het maar aan mij over, schat, ik weet veel van judo."

De man komt steeds dichterbij. Opeens doet hij een aanval. Alejandro pakt hem bij zijn pols en draait zijn arm om. Dan geeft hij hem een heupworp en tenslotte duwt hij hem een fikse vuist in zijn gezicht. De man wankelt even en blijft dan bewusteloos liggen.

Ik hol vlug naar Alejandro toe. "Heb je je bezeerd?" "O nee, schat; ik ben in orde. Laten we de politie bellen." We bellen de politie op. Die komt. Verklaringen volgen. Dan brengt Alejandro me naar huis en kust me goedenacht.

Ik ga naar binnen en wie vind ik daar? Mijn broer die rustig een krant zit te lezen. "Roberto", roep ik uit, "waar ben je gebleven?"
"O, Lourdes, ik was het glad vergeten. Wil je me vergeven?"

Zonder na te denken heb ik het hem vergeven, in plaats van hem een flinke draai om de oren te geven.

Maar één ding heb ik me voorgenomen: nooit meer zal ik ergens op Roberto wachten, behalve als er iemand bij me is, die me kan verdedigen.

L.T. 9b

NOODKREET uit 7c (L.S.C.)
--- We hebben dikwijls zo'n dorst.....
....We hebben ook wel een kraantje in de klas ----
--- Waarom mogen we dan niet drinken ????????

Mr. Multatuli*

Eindelijk, eindelijk is er iemand die mij durft te bekritiseren. Ik vind dat fantastisch.
Het is wel een kritiek "sin pia y sin cabez". Niets waard.
Dat jongetje schrijft maar om te schrijven.

Mijn jongetje, ten eerste ben ik geen Multatuli, maar MENEER Multatuli (en zeker voor jou); maar ten tweede moet ik je gelijk geven, omdat je mij een held noemt.

Mijn Burketje, je zegt, dat wat ik schrijf "veel geschreeuw maar weinig wol is", maar dat van jou is "hopi scuma pero poco chuculati". In één woord "PRUT".

Het marsmeisje: ik wist niet dat wij op het La Salle College nog een 3e klas hadden, maar dat is zo. Meneer Burketje van klas 3 F. Leuk hè!

Mijn moeder heeft het (Marsmeisje) gelezen. Toen zij klaar was vroeg ze mij waarover het ging.
Mijn vader begon te lachen want hij dacht, dat jijzelf dat marsmeisje was (zo te lezen, zou ik het ook denken).

Mijn grootmoeder wou het voorlezen aan mijn nichtje, maar zij sliep in want het was zo laf... zo laf... Ik kan niet zeggen hóe laf.
En mijn broertje van 10 maanden begon in zijn handen te klappen toen ik het hem voorlas. Hij wou zeggen: "Net iets voor mij". Nou Burketje, je mag wel thuis komen om met mijn broertje (10 maanden) te spelen, hoor. Hij zal het zeker leuk vinden om met jou te spelen. En meer verdien je niet.

Je hoeft je niet af te vragen hoe zij (het marsmeisje) eruit ziet. Kijk naar jezelf. Niet te groen maar ook niet te rijp.

Je zit de hele tijd te vertellen dat je een marsmeisje wilt zien en als er een voor je staat, durf je niet op te kijken. Dit heb ik niet gefantaseerd, dit heb jijzelf geschreven.

Je mag wel een goede raad van me krijgen, en dat is: Lees je stukje (het marsmeisje) nog eens over en gooi het dan astublief weg, zo ver mogelijk.

Maar niet je Bao di Kwihi hoor, want dat is veel te goed. Jij hoort niet thuis op het La Salle College, want je hebt een grote mond, maar je doet niks.

Ik wil niet zeggen dat je niet meer moet schrijven. Heus niet. Als jij schrijft, krijgt mijn broertje die dan ondertussen 11 maanden is geworden, iets te lezen wat hij leuk vindt.

Wie is Multatuli?.... Dit zal wel voor jou een vraag blijven. Eén ding kan ik zeggen: ik ben een oud-leerling van het La Salle College.

En om te eindigen: ik lees liever iets over het La Salle of het Maria College dan iets dat gaat over een marsmeisje.

Mr.Multatuli

N.B. Mr. F.Burke nog iets: al schrijf jij tegen mij en ik tegen jou: wij blijven even goeie vrienden.

....

KRITIEK:

Meneer Jagt,

Uw lied was zeer mooi, maar we hebben toch een maar...
Uw woorden: Tica Giel, proficiat; zonder jou hadden ze de beker niet gehad, vinden we beledigend voor onze school.
Wat denkt u wel? U wilt dus eigenlijk zeggen dat het L.S.C. niets waard is? Het is natuurlijk wel leuk om alle hulde aan onze enige leerlinge te geven, maar wij zijn het daar HELEMAAL niet mee eens.

C.J.K.

HUMOR

Kunt u ook zo vertalen? (echt gebeurd)

"DON'T BOTHER ABOUT THE BREAD, PLEASE"

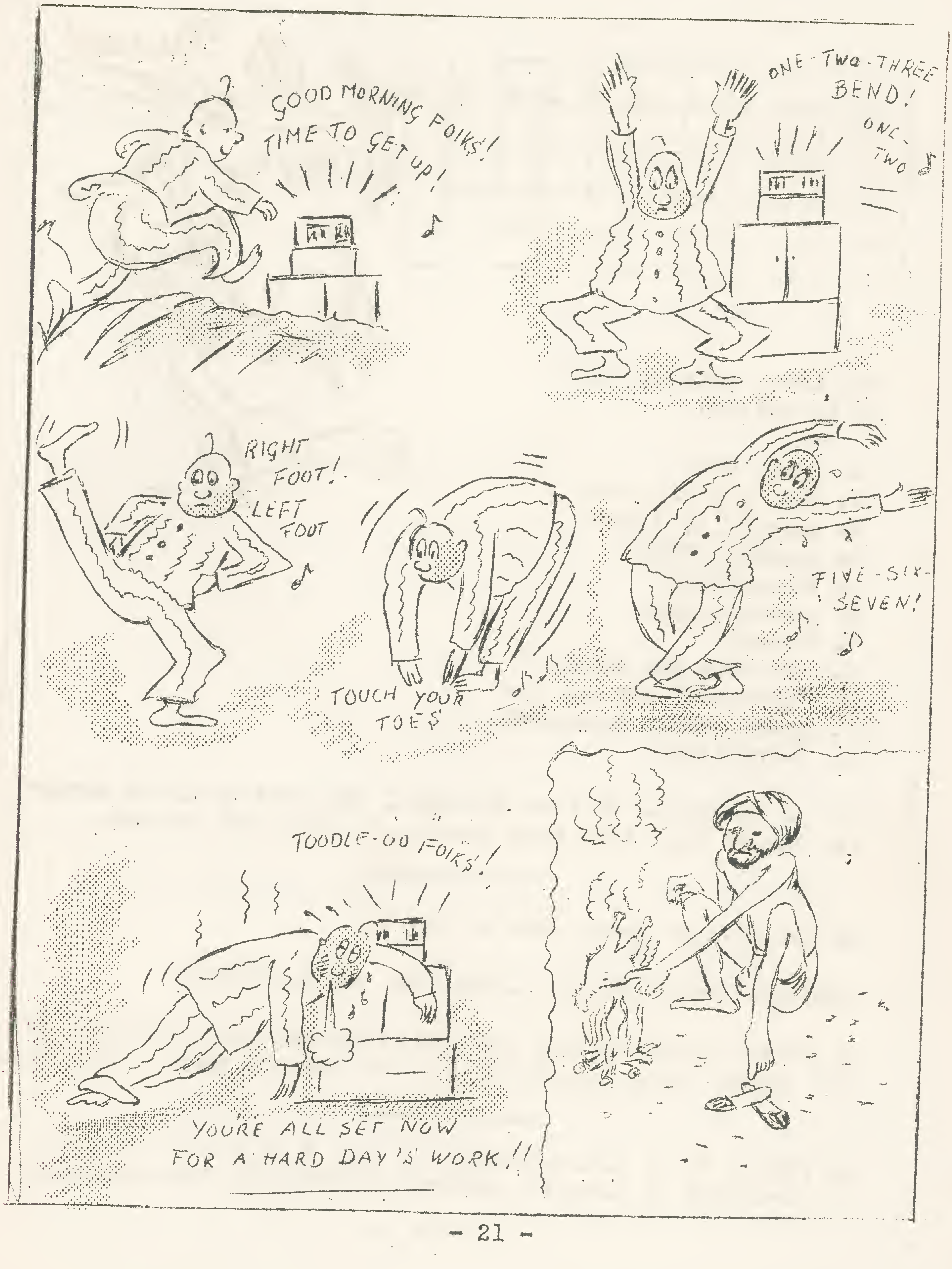
binnengekomen vertalingen:

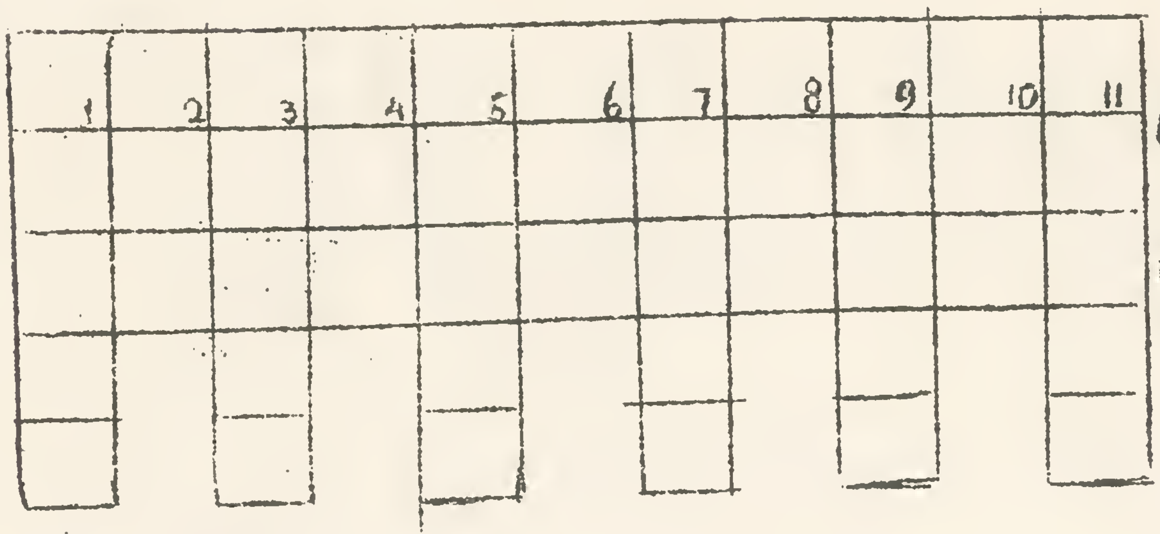
- Ik wil het niet op het brood, astublieft.
- Astublieft geen drommels op het brood.
- Geen boter met het brood, astublieft.
- Niet allebei op het brood.
- Bestel het brood a.u.b. niet.
- Niet beide over het brood a.u.b.
- Spreek niet over de maaltijd.
- Boter niet op het brood.
- Maak je drommel geen zorgen over het brood a.u.b.

(M.C.!)

Toerist: Heeft u koud en warm water in de douche-cel?
Hotelhouder: Jazeker. In de winter is het koud, en 's zomers is het warm.

(M.Mathilda)

GOOD MORNING FOIKS! TIME TO GET UP!
ONE-TWO-THREE BEND!
ONE-TWO
RIGHT FOOT! LEFT FOOT
TOUCH YOUR TOES
FIVE-SIX-SEVEN!
TOODLE-OO FOIKS!
YOU'RE ALL SET NOW FOR A HARD DAY'S WORK!!

Van boven naar beneden
in te vullen:

1. harde wind
2. deel van een boom
3. aanslag op ijzer
4. nachtroofvogel
5. bijenhouder
6. zomergroente
7. koning
8. deel van het hoofd
9. "geraamte" van een vis
10. grond rondom boerderij
11. jaargetijde.

Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de bovenste hokjes van links naar rechts, de naam van een dier.

^^^^^^^^^^^^^^

Uw oplossingen graag vóór 15 maart.

WINNARES vorige maand: J.Chin 8b Maria College.

De vorige prijswinnaars die hun prijs nog niet gekregen hebben, kunnen erop rekenen dat ze die spoedig zullen ontvangen.

^^^^^^^^^^^^^^

De foto's in de M.C.-blaadjes op pag. 2 zijn het werk van fr. Arnulfus en Leopold Henriquez. Hartelijk dank daarvoor.